

POLÍTICA

La PIC reivindica els drets de Caldes de Malavella sobre les aigües termals

El partit es presenta oficialment el 7 d'octubre

LOGOTIP. Imatge de la nova formació política de Caldes de Malavella.

DdeG, Caldes de Malavella. La Plataforma Independent per Caldes (PIC) reivindica els drets del municipi sobre les deus d'aigua termal de la localitat i demana a l'equip de govern, a través del seu segon butlletí, més transparència en la gestió dels problemes que comporta la presència d'arsènic a l'aigua corrent de la localitat. A través de la seva publicació, la PIC difon un article d'anàlisi sobre l'augment del consum d'aigua provocat pel creixement de la població, els paràmetres legals que determinen els nivells màxims d'arsènic i els valors re-

gistrats al poble els últims anys.

A la vegada, l'últim butlletí de la Plataforma també valora el recent trencament del pacte de govern entre ERC i CiU i el funcionament de l'última Festa Major, la primera que s'ha organitzat sense comissió de festes.

La Plataforma Independent per Caldes es presentarà oficialment el dissabte 7 d'octubre al Casino Municipal. A més d'exposar els seus objectius principals, el PIC oferirà la xerradacol·loqui *L'aigua del poble, una de freda i una de calenta*, sobre els aqüífers de Caldes i els problemes amb l'arsènic.

TRIBUNALS

Un holandès i quatre suecs vénen a un judici i no s'hi presenten 2 agents de Lloret

Acusen un noi de buidar-li un ull a un altre

M. Rovira, Girona. El Ministeri Fiscal demana una pena de nou anys de presó per un home de nacionalitat holandesa que, mentre passava uns dies de vacances a Lloret de Mar, va barallar-se amb un turista suec i li va buidar un ull d'un cop de got. Acusat, víctima i quatre testimonis també suecs van viatjar expressament des dels seus països d'origen per ser ahir a l'Audiència Provincial de Girona i celebrar el judici però qui no es va presentar van ser dos agents de la Policia Municipal de Lloret. Aquesta incompareixença, juntament amb la d'un testimoni, va obligar a suspendre la vista i posposar l'aclariment del cas fins a mitjans del proper mes de maig.

En el seu escrit d'acusacions provisionals, la Fiscalia descriu que els fets que han derivat en judici van succeir la matinada del vuit de juliol de l'any 2002 a l'interior de la discoteca *Bumper's*, situada a la plaça del Carme de Lloret.

En un determinat moment de la nit, l'acusat -de nacionalitat holandesa i que en el mo-

ment dels fets tenia 25 anys d'edat- va tocar-se amb la víctima mentre tots dos ballaven per la pista del local.

Aquest primer contacte entre ells dos va resoldre's amb una lleugera discussió verbal, després de la qual, cadascú va marxar cap a un costat de discoteca.

Al cap de poc però van tornar a xocar i, suposadament, va ser llavors quan l'acusat va agafar un got de vidre i va trencar-lo contra la cara de l'altre turista. Mentre li esmicolava el got al rostre el tenia agafat pel coll perquè no pogués fugir.

De la trompada, el turista suec va perdre tota la visió de l'ull esquerre i va ser necessari posar-li una pròtesi perquè, de tantes lesions que hi tenia, li van haver d'extirpar el globus ocular. Va estar més de dos mesos de baixa.

■ **Van barallar-se perquè van topament estaven ballant a la pista d'una discoteca**

PARTICIPACIÓ

Sils obre les jornades de debat per conèixer les preocupacions de la gent jove

DdeG, Sils.

El municipi de Sils obre avui el procés participatiu *Sils, joves i futur*, un procés participatiu per a joves avalat per la Regidoria de Joventut i que compta amb el suport del Centre d'Estudis d'Innovació i Comunicació Política. La primera sessió tindrà lloc avui a partir de les cinc de la tarda.

Serà la primera jornada d'un procés que s'allargarà durant els pròxims mesos, i que està orientat al debat dels temes que més preocupen els joves del municipi. Les trobades es vertebren al voltant de tres eixos de discussió: el futur del municipi, els aspectes relacionats amb la participació dels joves, l'oci i l'educació, i els problemes sobre l'accés a l'habitatge dels joves residents al municipi.

A través del debat conjunt, l'objectiu és analitzar i diagnosticar la situació de Sils i les oportunitats que ofereix el municipi als joves. A la vegada, les conclusions, preocupacions i propostes que sorgeixin dels debats seran valorats per l'administració local a l'hora d'avaluar els projectes a tirar endavant.

OPINIÓ

SOCIETAT

ORIOl Colomer i Carles

Lloret: mig segle de turisme i quatre reptes

No es tracta de fer cap crítica ni cap sociologia completa del fenomen del turisme: és simplement una meditació sociològica sobre els quatre reptes que el país ha hagut de gestionar; és com una mena de balanç ara que s'acaba la temporada d'estiu.

Vagi dit d'antuvi que jo no sóc partidari del creixement, sinó del decreixement; potser és una deformació mental que prové del meu treball de funcionari de l'Estat, primerament en el Ministeri d'Educació, i després en el Departament d'Ensenyament, al nivell de catedràtic d'institut, quan eren alguna cosa. Accepto això: no he fet mai negocis, no he sigut mai competitiu, només he estudiat tota la vida com un animal.

I anem al tema de Lloret. El primer repte em sembla que es pot anomenar polític. Només la meitat dels últims cinquanta anys transcorreguts des de l'inici del turisme s'ha viscut en democràcia, més o menys vigilada, i parcialment consolidada; res però com a Anglaterra, ni com els països nòrdics. Això ha fet que certs vicis del passat remot i no tan remot (cacics, homes forts, boom urbanístic i immobiliari, grups de pressió, interessos especulatiu, etcète-

ra), s'hagin mig perpetuat fins al present. Aquest repte, però, tendeix a remetre, a minvar i a millorar molt a poc a poc; el mal en molts de casos ja s'ha fet, però la intel·ligent gestió de la cosa pública cada cop va millor, i les perspectives són, si més no, esperançadores. El repte és si el país arribarà a una democràcia plena, perquè el mot *democràcia* és del tot polisèmic.

El segon repte és l'econòmic. Aquest país, com Barcelona mateixa i tot Catalunya, ha estat un país pobre en el passat. De cop i volta, i en un temps massa curt, i per obra i gràcia del turisme en el cas que ens ocupa, s'han produït grans fortunes, *lobbies* i *trusts* enorme-

ment potents, al costat de sobrevinguts econòmicament febles, que intenten imitar els qui tenen el poder del diner. El meu grup (antics estiujants, i pensionistes normals) n'ha quedat sortosament despenjat; alguns som gent d'una base cultural respectable, però això és irrellevant en una societat de capitalisme salvatge; el nostre grup no és res, ni interessa a gairebé ningú; no té diners, i per tant no compta.

Hi ha la gran dita de la filosofia perenne que diu: *natura non facit saltus*, i com que aquí ha fet saltus, s'ha produït un fenomen semblant al d'aquella caldera que s'escalfaria més d'una part que d'una altra, la qual cosa produeix grans diferències i segmentació social dispar: cal fer calés i res més, diuen alguns. Els calés vénen de la multitud de turistes, de poca durada en el present, que van passant pel sedàs de les innumerables botigues i bars, i hi van deixant alguna cosa, no gaire, però que no para de rajar. La contrapartida és immensa: despeses enormes d'aigua, generació excessiva de deixalles de tota mena, desgast general de tot, i poca tranquil·litat ciutadana. Però hem de recordar l'inici de la descripció d'aquest segon repte: el país encara és pobre, moralment pobre, encara que hi hagi milionaris.

El tercer repte és el de la mentalitat liberal. Aquest és un tema ambivalent, i la seva anàlisi és molt interessant. Després de tants d'anys fora, i venint d'un país liberal com Anglaterra, m'adono que, en l'aspecte de la tolerància externa, la cosa sembla molt avançada: els vestits (o millor, no vestits), les relacions sexuals (heterosexuals) i socials, la gresca del jovent, la beguda, les farres interminables, i un llarg etcètera, han proliferat i donen una imatge cosmopolita i de màniga ampla.

Però en l'aspecte mental i interior, podríem dir espiritual, dubto molt, pel que veig, que hi hagi hagut un progrés cultural i a la vegada liberal en el concepte bàsic de la ciutadania lliure. Hi ha encara clientelisme, patrimonialisme, *closed shops*, parroquialisme, temor a la llibertat mental, a la discrepància política i social, en una paraula, a la vida independent de la llibertat de pensar i parlar, que Sant Pau anomenava en grec *parresia*. No crec que s'hagi avançat gaire, ni crec que esperits autènticament lliures s'hi trobin gaire bé i a gust; es confon llibertat amb llibertinatge, bretoleria, rauxa, i a veure qui la fa més grossa. I no és això.

Els trens anglesos de llarg recorregut tenen un *quiet co-*

ach on no se sent gens de soroll, ni es pot parlar alt. Aquí la gent canta i balla, i turistes mig beguts et saluden estúpidament des del seu carrilet, i no els coneixes de res, ni t'interessen en absolut.

Una certa visió de futur, potser massa optimista, em fa pensar en un progrés molt lent; i si incidències mundials o fanatismes amenaçadors no ho espatllen, és molt possible que el camí de la millora de les condicions socials i ambientals es vagi obrint pas: el nostre és un país de reformes lentes i d'assimilacions progressives. Veurem si aquest tarannà perdura. La dita castellana *dime con quien andas y te diré quien eres* és tan falsa com aquella que la *cara es el espejo del alma*.

El quart repte és el de la integració social. Amb una immigració extraordinària de tantes nacions, llengües i races, que només s'interessa en la seva particular supervivència econòmica, és del tot impensable que s'esdevingui cap intent d'integració real; la formació de *guetos* és inevitable; el teixit social de la població en resulta clarament afectat: hi ha població estacional (turistes clients) i població resident (immigrants), que no tenen cap interès per la integració social en cap sentit; són com una mena de personatges que pul·lulen pel costat, sense intervenir en res que sigui social (per ara), ni en res que no vagi en el seu propi interès. I s'entén: la qüestió no és la persona, sinó la quantitat de persones.